

Sygn. akt II AKzw 41/23

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSO del. Robert Pelewicz
Protokolant:	Małgorzata Orłowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Agnieszki Stanek

po rozpoznaniu w sprawie

R. W.

skazanego z art. 280 § 1 k.k. i inne

zażaleń wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 7 grudnia 2022 roku, sygn. akt III Kow 1388/22

w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. oraz art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 z późn. zm.)

postanawia

I. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;

II. zasądzić na rzecz adw. I. K. kwotę 295,20 złotych (słownie dwustu dziewięćdziesięciu pięciu złotych i dwudziestu groszy), w tym VAT, za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwolnić skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, Sąd Okręgowy w Tarnowie odmówił R. W. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 28.11.2018 r., sygn. akt II K 307/18), wskazując w uzasadnieniu, że prognoza kryminologiczno-społeczna skazanego jest negatywna i nie zasługuje on na objęcie takim dobrodziejstwem.

Zdaniem Sądu Okręgowego kłopotliwego za odmową warunkowego przedterminowego zwolnienia przemawiały takie okoliczności jak uprzednia karalność, popełnienie przestępstwa o znacznej społecznej szkodliwości, dwukrotna degradacja z zakładu otwartego do półotwartego i uzależnienie od alkoholu mimo przebytej w ZK terapii.

Na to postanowienie zażalił się skazany oraz jego obrońca.

Obrońca skazanego zaskarżył to postanowienie w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że w przedmiotowej sprawie prognoza kryminologiczno-społeczna po stronie skazanego jest negatywna i w konsekwencji brak jest podstaw do uznania, że skazany po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa.

W konkluzji zażalenia obrońca skazanego domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

W zażaleniu skazanego, nazwanym przez niego „apelacja”, skazany dokonał omówienia okresu odbywania kary, poczynawszy od momentu jego osadzenia w zakładzie karnym. W tej części obszernie wyjaśnił jakie były przyczyny zmiany zakładów karnych oraz odniósł się do spraw osobistych (śmierci matki oraz otrzymania z Urzędu Miasta w T. pisma w przedmiocie opuszczenia lokalu zajmowanego przed osadzeniem z matką), które w jego mniemaniu były asumptem do problemów w jednostce penitencjarnej. W dalszej części środka odwoławczego skazany wskazał na swoje dotychczasowe osiągnięcia oraz podkreślił, że bardzo starał się realizować nałożone na niego obowiązki. Odniósł się również do okoliczności dotyczących jego degradacji. W końcowej części zażalenia wyjaśnił natomiast, że wszystkie pieniądze, które uzyskuje z zatrudnienia odpłatnego, przeznacza na opłatę czynszu mieszkania zajmowanego przed osadzeniem z matką. Pozbawienie go możliwości pracy (np. z powodu kolejnego przetransportowania do innej jednostki) utrudni realizację tego celu.

Z treści zażalenia wynika, że skazany wnosił tak, jak jego obrońca, o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny stwierdził, co następuje.

Zażalenia skazanego i jego obrońcy, wobec niezasadności podniesionych w nich twierdzeń, na uwzględnienie nie zasługiwały.

Kontrola instancyjna zaskarżonego postanowienia nie wykazała, ażeby Sąd Okręgowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, naruszenia wskazanych przepisów postępowania lub innych uchybień, które należało brać pod rozwagę z urzędu.

Skarżący obrońca skazanego w uzasadnieniu swojego środka odwoławczego trafnie dostrzegł, że podstawowym kryterium, uwzględnianym przy orzekaniu o warunkowym przedterminowym zwolnieniu, jest nabranie przekonania, że skazany po opuszczeniu zakładu karnego nie popełni ponownie przestępstwa. W realiach rozpoznawanej sprawy Sąd Okręgowy słusznie doszedł do wniosku że prognoza kryminologiczno - społeczna co do skazanego jest negatywna, a argumentacja przytoczona w treści postanowienia jest przekonująca, trafna i zgodna ze stanem faktycznym.

Nie należało bowiem tracić z pola widzenia faktu, że skazany odbywa karę pozbawienia wolności od 22 sierpnia 2017 r. (k. 21-22). Przez cały ten okres czasu podejmował działania, które świadczą o jego wysokim stopniu demoralizacji. Trudno oczekiwać, że w chwili obecnej skazany przewartościował swoje życie, zwłaszcza wówczas, jeżeli pozostaje on bezkrytyczny wobec popełnionego przez siebie przestępstwa. Oceniając więc względy prognostyczne, Sąd Okręgowy słusznie zauważył, że skazany po zwolnieniu może w dalszym ciągu dopuszczać się czynów zabronionych.

Z opinii penitencjarnej nie wynika, ażeby skazany poddał się oddziaływaniom penitencjarnym, które mogłyby pomóc mu w przezwyciężeniu jego słabości i choć jego zachowanie w zakładzie karnym było zasadniczo właściwe, to nie oznacza jeszcze, że w warunkach wolnościowych również takie będzie. Skazany jedynie dostosował się do wymogów, jakie stawia mu administracja zakładu karnego. Brak jest natomiast jakichkolwiek gwarancji, że w jego postawie doszło do trwałych zmian, co ma istotny wpływ na decyzję o warunkowym przedterminowym zwolnieniu.

Obrońca w swoim zażaleniu wywodził, że skazanego poddano oddziaływaniom resocjalizacyjnym, które zniwelowały zachowanie podejmowane przez skazanego w przeszłości. Trudno jednak zaakceptować pogląd, że proces resocjalizacji skazanego może przebiegać poza jednostką penitencjarną. Kluczowym aspektem w tym zakresie jest fakt, że skazany pozostaje bezkrytyczny wobec popełnionego przez siebie czynu, kwestionuje swoją winę, stwierdzoną prawomocnym orzeczeniem sądu, traktuje swoje czyny w sposób pobłażliwy. Osoba lekceważąca krzywdę, jaką wyrządziła drugiemu człowiekowi, nie może prezentować pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej, a co za tym idzie – nie zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego przedterminowego zwolnienia. Sąd Okręgowy nie dopuścił się więc podniesionego błędu w ustaleniach faktycznych.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji, na podstawie powołanych tam przepisów prawa, zwalniając skazanego od kosztów za postępowanie odwoławcze, przy uznaniu, że byłyby one dla niego zbyt uciążliwe. Za takim zwolnieniem przemawiały więc względy słuszności.

Ponieważ skazany nie pracuje zarobkowo, co uniemożliwia mu uzyskiwanie dochodów, Sąd Apelacyjny uznał, iż uiszczenie przez niego wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym byłoby zbyt uciążliwe. Dlatego też, na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. zwolnił go od ich zapłaty. Przy czym rozstrzygnięcie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym uzasadnia treść § 13 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z dnia 2015.11.05., ze zm.).